

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Koning Albert II laan 15, bus 207
1210 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2026/049

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Op 5 januari 2026 diende [REDACTED] (hierna vermeld als: verzoeker) een verzoek in bij het kabinet van Vlaams minister Gennez, Vlaams minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen (hierna vermeld als: het kabinet) om een afschrift te verlenen van alle documenten, uittreksels uit communicatie en andere documenten waaruit blijkt dat LABO vzw en HOTM geen "ondubbelzinnige afstandname van gewelddadige acties" zouden hebben gedaan en anderzijds van 11 dossiers, verslagen, rapporten, uittreksels uit communicatie en andere documenten waaruit blijkt dat Climax, Vrede, Vredesactie en GetBasic de acties van de organisatie Code Rood zouden steunen en die aan de basis zouden liggen van de beslissingen van de Vlaamse Regering d.d. 13 november 2025 rond subsidies beleidsperiode 2026-2030 voor het sociaal-cultureel volwassenenwerk.

Voormeld openbaarheidsverzoek werd door het kabinet afgewezen op 23 januari 2026.

Bij mail van 2 februari 2026 diende verzoeker beroep in bij de beroepsinstantie tegen de weigeringsbeslissing van het kabinet. Dit beroep werd geregistreerd op 3 februari 2026.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek dateert van 5 januari 2026.

De in beroep aangevochten beslissing van het kabinet van 23 januari 2026 maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het ingediende beroep d.d. 2 februari 2026 is ingesteld binnen de decretaal voorgeschreven termijn, conform artikel II.48, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het beroep is bijgevolg tijdig ingediend. Het beroep is **ontvankelijk**.

Gegrondeheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Bestreden beslissing

Het kabinet heeft het openbaarheidsverzoek afgewezen op 23 januari 2026, waarbij de hierna vermelde motivering werd gebruikt:

“ Gelet op de aangekondigde beroepen van de 6 voornoemde organisaties bij de Raad van State kunnen wij op basis van de uitzonderingsgrond vermeld in artikel II. 35, 4° van het Bestuursdecreet die stelt dat de overheidsinstanties een aanvraag tot openbaarmaking afwijst als ze van oordeel zijn dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid om een eerlijk proces te krijgen, niet ingaan op vragen die direct gerelateerd zijn aan dat beroep. “

2. Inhoud van het beroepschrift

Verzoeker gaat niet akkoord met de beslissing van het kabinet en motiveert zijn beroep als volgt:

“ Zoals blijkt uit de tekst van artikel II.35 van het Bestuursdecreet zijn de erin opgenomen uitzonderingsgronden niet absoluut. Er moet namelijk een afweging worden gemaakt tussen het belang van de openbaarheid en het belang dat wordt beschermd door de ingeroepen uitzonderingsgrond, in casu het recht op een eerlijk proces. Het loutere feit dat de overheid betrokken is in een gerechtelijke procedure die verband houdt met de door mij gevraagde informatie, is dus onvoldoende om de uitzonderingsgrond in te roepen. Ik verwijs in dit verband naar de memorie van toelichting bij artikel II.35 van het Bestuursdecreet (Parl.St. VI.P. 2017-2018, stuk 1656, nr. 1, 61):

“Dit artikel komt overeen met artikel 14 Openbaarheidsdecreet. De in dit artikel opgenomen uitzonderingsgronden hebben alle een relatief karakter, dit wil zeggen dat de hieronder vermelde belangen dienen afgewogen te worden tegenover het openbaar belang dat met de openbaarmaking van een bestuursdocument is gediend, net zoals dit ook het geval is voor de uitzonderingen die aan bod komen in de artikelen II.33 en II.36.

De in dit artikel vermelde uitzonderingen zijn evenwel niet facultatief, maar verplicht. Dit wil zeggen dat indien na het proces van de belangenafweging geoordeeld wordt dat het te beschermen belang belangrijker wordt geacht dan het belang van de openbaarheid, deze uitzondering moet worden toegepast. De belangen die beschermd worden zijn

maar beschermenswaardig voor zover de openbaarmaking schade aan een bepaald belang toebrengt. En zelfs wanneer er schade aan dit belang wordt aangebracht, is dit nog niet voldoende om het aan de openbaarmaking te onttrekken. Via een afwegingsproces moet duidelijk worden dat het belang dat men wil beschermen zwaarder doorweegt dan het algemeen belang dat gebaat is met de openbaarmaking. Zo zullen fabrieksgeheimen in bepaalde gevallen toch moeten openbaar gemaakt worden als de openbaarmaking in functie staat van een hoger belang zoals bijvoorbeeld de volksgezondheid. Het belang van de openbaarmaking zal in dit geval zwaarder wegen dat de schade die aangebracht wordt aan het belang dat gediend is met een fabrieksgeheim.”

De eenvoudige verwijzing naar de “aangekondigde beroepen bij de Raad van State” volstaat dus niet. Van enige belangenafweging is in het antwoord van de minister geen sprake. De weigeringsbeslissing is dus niet afdoende gemotiveerd, zodat de openbaarmaking van de gevraagde informatie zich opdringt.

Daarenboven meen ik dat het belang van de openbaarheid in casu zwaarder doorweegt dan het recht op een eerlijk proces (voor de overheid), en wel om volgende redenen.

1. Rechtsstaat en rechtszekerheid

Mijn verzoek tot openbaarheid had betrekking op een beslissing van de minister die ogenschijnlijk de grenzen van wat wettelijk is te buiten gaat. Dergelijke beslissing vormt dan ook een rechtstreekse aantasting van de rechtsstaat. Burgers, a fortiorivolksvertegenwoordigers, hebben het recht om na te gaan of de overheid haar eigen regels volgt en de beginselen van de rechtsstaat al dan niet respecteert. De uitvoerende macht is verantwoording verschuldigd aan het parlement, ook wanneer haar handelen juridisch wordt betwist. Zodoende moet aan het belang van de openbaarheid een zeer groot gewicht worden gehecht.

Voorts had mijn verzoek tot doel te achterhalen of de overheid voorwaarden heeft toegevoegd aan het decreet over de subsidiëring van het sociaal-cultureel volwassenenwerk. In het licht van de rechtszekerheid hebben alle organisaties in het sociaal-cultureel volwassenenwerk er baat bij te weten aan welke subsidiëringsvoorwaarden zij moeten voldoen. De weigering om deze informatie mee te delen brengt met andere woorden de rechtszekerheid in het gedrang. Hoe kunnen organisaties vertrouwen op een overheid die naar eigen goeddunken voorwaarden aan de regelgeving toevoegt? Ook deze overweging moet een aanzienlijk gewicht krijgen in de belangenafweging.

2. Recht op een eerlijk proces (voor de betrokken organisaties)

De rechtsgrond die wordt ingeroepen om toegang tot de gevraagde informatie te wijzigen, artikel II.35, 4° van het Bestuursdecreet, is hier niet van toepassing. Er wordt niet aangetoond dat het delen van deze informatie de mogelijkheid tot een eerlijk proces zou schaden. Het tegenovergestelde is waar: juist de weigering van de overheid om relevante informatie te delen, ondermijnt een eerlijk proces.

Het enkele feit dat openbaarmaking van informatie nadelig zou kunnen zijn voor de procespositie van de overheid, of dat deze informatie door andere partijen kan worden aangewend in lopende gerechtelijke procedures, volstaat niet om te besluiten dat het recht op een eerlijk proces in het gedrang komt. Die stelling vereist een concrete motivering waaruit blijkt op welke wijze de openbaarmaking in dit geval afbreuk zou doen aan dat recht. Die ligt hier niet voor, net zoals geen enkele belangenafweging voorligt (zie supra).

Juist tijdens lopende procedures kan een ongelijkheid in informatie onverenigbaar zijn met het recht op een eerlijk proces. Het beginsel van “equality of arms” (wapengelijkheid) is onderdeel van het recht op een eerlijk proces, dat gegarandeerd wordt door artikel 6, eerste lid van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Dit principe vereist dat iedere procespartij een reële en gelijke mogelijkheid heeft om haar standpunt naar voren te brengen, zonder wezenlijk nadeel ten opzichte van de wederpartij.

Dit beginsel wordt geschonden wanneer slechts één partij, met name de overheid, exclusieve of bevoorrechte toegang heeft tot relevante informatie en deze informatie van betekenis is voor de beoordeling van de rechten of verplichtingen van anderen. Het feit dat de gevraagde informatie niet gedeeld wordt omdat deze van belang kan zijn in een rechtsgeding tegen de overheid wijst erop dat de informatie relevant is.

In de zaak Yvon t. Frankrijk (2003) oordeelde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat het principe van wapengelijkheid en het recht op een eerlijk proces waren geschonden in een procedure over de vaststelling van onteigeningsschade in Frankrijk. In deze zaak beschikte de Regeringscommissaris over bevoorrechte toegang tot vastgoed- en marktgegevens die relevant waren voor de uitkomst van de zaak (via het kadaster en andere registers), terwijl de onteigende slechts beperkte en gecontroleerde toegang had tot diezelfde informatie. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelde dat deze situatie bijdroeg tot een structurele procesongelijkheid. In het bijzonder benadrukte het Hof (§34 van het arrest) dat de exclusieve toegang van de overheid tot relevante marktgegevens de verzoeker al in een vroeg stadium van de procedure in een aanzienlijk nadelige positie plaatste. Het principe van het “geheim van het onderzoek” (of strafonderzoek) is een principe uit het strafrecht dat zorgt dat vb. opsporingsactiviteiten geheim blijven, o.a. om de waarheidsvinding te waarborgen. Dit beginsel is niet van toepassing in een administratief dossier zoals in deze zaak. Er is dan ook geen enkele reden om de weigeringsgrond uit artikel II.35, 4° van het Bestuursdecreet op deze vraag tot openbaarheid toe te passen.

Besluit

De beslissing tot weigering van openbaarheid is incorrect en onvoldoende gemotiveerd. De weigeringsbeslissing toont op geen enkele manier aan dat de openbaarmaking van de gevraagde informatie schade zou toebrengen aan het recht op een eerlijk proces en geeft niet de minste indicatie van enig afwegingsproces dat eraan ten grondslag zou liggen. Op basis van deze overwegingen, verzoek ik Uw Beroepsinstantie om het beroep ontvankelijk en gegrond te willen verklaren en te oordelen dat de gevraagde informatie en documenten openbaar moeten worden gemaakt door een afschrift van de gevraagde informatie te verstrekken.”

3. Standpunt van de beroepsinstantie

Om met kennis van zaken over het beroep te kunnen oordelen, heeft de beroepsinstantie contact opgenomen met het Kabinet om wat meer duiding en informatie te krijgen inzake dit beroepsdossier. De beroepsinstantie heeft specifiek gevraagd om aan te geven welke documenten het Kabinet in zijn bezit heeft met betrekking tot dit openbaarheidsverzoek van verzoeker.

Vanuit het kabinet werd aan de beroepsinstantie meegedeeld dat er slechts één document bestaat met betrekking tot het openbaarheidsverzoek van verzoeker. Het gaat daarbij om een document dat intern werd opgesteld op het kabinet van de bevoegde Vlaamse minister, als “adviesstuk” voor de minister in het kader van de beslissing rond subsidies beleidsperiode 2026-2030 voor het sociaal-cultureel volwassenenwerk. De beroepsinstantie ontving een afschrift van het desbetreffende document.

Na kennisname van het opgevraagde document, is de beroepsinstantie van oordeel dat dit niet openbaar kan worden gemaakt om de hierna vermelde redenen.

Vooreerst dient toepassing gemaakt te worden van artikel II.35, 4° Bestuursdecreet. De uitzonderingsgrond van dit decreetartikel stipuleert dat een aanvraag tot openbaarmaking wordt afgewezen als het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid een eerlijk proces te verkrijgen.

De uitzonderingsgrond beoogt het eerlijk verloop van de rechtspleging te vrijwaren. Een essentieel onderdeel van het recht op een eerlijk proces is immers het beginsel van de “gelijkheid der wapens in een proces”. Dit beginsel van de wapengelijkheid houdt in dat elke partij het recht heeft haar argumenten te doen gelden in omstandigheden die haar niet benadelen ten opzichte van de tegenpartij. De bestaansredenen van voormelde uitzonderingsgrond ligt vooral bij het verhinderen dat de openbaarheid van bestuur afbreuk

zou doen aan de wapengelijkheid. Zonder deze uitzonderingsgrond zou één partij op grond van de openbaarheid van bestuur kunnen verplicht worden stukken in het gerechtelijk debat te brengen die tegen haar zouden kunnen pleiten, daar waar de andere partij enkel die elementen die haar eis ondersteunen, kenbaar mag maken om het oordeel van de rechter te beïnvloeden. Deze uitzonderingsgrond is een correctief op de openbaarheid om te beletten dat een instantie zou worden verplicht in een rechtsgeding de tegenpartij informatie ter beschikking te stellen die vervolgens tegen haar (of een andere aan openbaarheid onderworpen overheidsinstantie) wordt uitgespeeld.

De bedoelde uitzonderingsgrond mag evenwel niet op een abstracte manier worden ingeroepen zodat concreet moet worden aangetoond dat het gevraagde bestuursdocument verband houdt met een bestaand rechtsgeding én tegen een overheidsinstantie kan worden aangewend.

Het gaat bovendien om een relatieve uitzonderingsgrond. Hierbij moet dus eerst onderzocht worden of de openbaarmaking het beschermde belang schaadt. Als er belangenschade is, moet vervolgens het te beschermen belang worden afgewogen tegen het belang van de openbaarheid. De openbaarheid mag dan enkel worden bevolen als daarmee een hoger belang wordt gediend dat zwaarder weegt dan het door de uitzonderingsgrond beschermde belang.

Uit de concrete dossiergegevens en ingewonnen informatie blijkt in casu dat er momenteel verschillende rechtsgedingen tegen de Vlaamse Gemeenschap aanhangig werden gemaakt die direct verband houden met deze openbaarheidsvraag. Het gaat meer bepaald om 7 procedures bij de Raad van State met betrekking tot de beslissing van de Vlaamse Regering van 13 november 2025 over de werkingssubsidies sociaal-cultureel werk beleidsperiode 2026-2030:

- Verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend door Vrede vzw - 11 december 2025, met referentienummer bij de Raad van State G/A 246.699 / XII – 9975.
- Verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend door Leren, Ageren, Bewegen en Organiseren (LABO) vzw – 11 december 2025, met referentienummer bij de Raad van State G/A 246.719 / XII – 9980.
- Verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend door Vredesactie vzw – 11 december 2025, met referentienummer bij de Raad van State G/A 246.705 / XII – 9978.
- Verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend door HOTM vzw – 8 december 2025, met referentienummer bij de Raad van State G/A 246.702 / IX – 10856.
- Verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend door GetBasic vzw – 11 december 2025, met referentienummer bij de Raad van State G/A 246.701 / XII - 9976.
- Verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend door Climaxi vzw – 23 december 2025, met referentienummer bij de Raad van State G/A 246.863 / XII - 9989.
- Verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend door Vlaamse Volksbeweging vzw – 12 januari 2026, met referentienummer bij de Raad van State G/A 247.066 / XII - 1000.

De beroepsinstantie stelt vast dat verzoeker vraagt om de openbaarmaking van enerzijds de documenten die zouden aantonen dat LABO vzw en HOTM geen “ondubbelzinnige afstandname van gewelddadige acties” zouden hebben gedaan en anderzijds alle dossiers, verslagen, rapporten, uittreksels uit communicatie en andere documenten waaruit blijkt dat Climax, Vrede, Vredesactie en GetBasic de acties van de organisatie Code Rood zouden steunen.

In de verschillende verzoekschriften aan de Raad van State wordt door de betrokken organisaties juist gevraagd naar de vernietiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 november 2025 m.b.t. de werkingssubsidie voor de beleidsperiode van 2026-2030 aan die verschillende organisaties, omwille van het feit dat ofwel de gevraagde subsidies totaal niet werden toegekend aan een organisatie ofwel dat er slechts een kleiner bedrag aan subsidies werd toegekend aan een organisatie. Hieruit blijkt overduidelijk dat het

voorwerp van dit openbaarheidsverzoek rechtstreeks is gelinkt aan de verschillende opgestarte rechtszaken bij de Raad van State, zoals hiervoor aangegeven. Met de voormelde verzoekschriften wordt immers de vernietiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 november 2025 m.b.t. de werkingssubsidie voor de beleidsperiode van 2026-2030 aan verschillende organisaties gevraagd, ofwel naar aanleiding van het feit dat er geen subsidie werd toegekend aan bepaalde organisaties omdat ze geen “ondubbelzinnige afstandname van gewelddadige acties” zouden hebben gedaan ofwel omdat een kleiner bedrag aan subsidies werd toegekend aan een organisatie omdat ze de acties van de organisatie Code Rood zouden steunen.

De beroepsinstantie is daarom van oordeel dat het eerlijk verloop van de rechtspleging dient gevrijwaard te worden met betrekking tot de zeven hangende rechtsgedingen, wat juist de bestaansreden is van artikel II.35, 4° Bestuursdecreet, en dat niet van het kabinet kan verwacht worden dat ze een document openbaar maakt dat tegen zich kan worden aangewend in de procedure om de verschillende eisen van diverse organisaties eventueel kracht bij te zetten (de vernietiging van een beslissing van de Vlaamse Regering m.b.t. de werkingssubsidie voor de beleidsperiode van 2026-2030 aan VREDE vzw).

Het belang van de uitzonderingsgrond van artikel II.35, 4° van het Bestuursdecreet (hangend rechtsgeding) dient tot slot nog te worden afgewogen tegenover het openbaar belang dat met de openbaarmaking van een bestuursdocument is gediend. Het gaat hierbij om een met de openbaarmaking gediend openbaar belang. Dit betekent dus niet dat de private belangen van de aanvrager moeten afgewogen worden tegenover het belang dat met de uitzondering beschermd worden. Het gaat om het belang van de gemeenschap: de openbare orde, de veiligheid van de bevolking, grote maatschappelijke issues, globale bescherming van het leefmilieu enzovoort. De beroepsinstantie ziet niet in op welke manier in casu het openbaar belang dat met de openbaarmaking van de gevraagde informatie zou gediend zijn, zou primeren op de bescherming van het belang dat beschermd wordt door artikel II.35, 4° van het Bestuursdecreet. Verzoeker geeft in dit verband aan dat de beslissing van de minister in dit dossier ogenschijnlijk de grenzen van wat wettelijk is te buiten gaat en dat dergelijke beslissing dan ook een rechtstreekse aantasting van de rechtsstaat uitmaakt. De beroepsinstantie merkt op dat het in dat verband aan de Raad van State toekomt om de wettigheid van een beslissing van de minister te beoordelen. De vaststelling dat een beslissing naar het oordeel van verzoeker mogelijks onwettig is kan nooit de bovenhand halen in deze concrete belangenafweging, daar nu wordt vastgesteld dat er geen algemeen openbaar belang, zoals hiervoor beschreven, aan de orde is bij de openbaarmaking van het gevraagde document. Het brede publiek heeft naar het oordeel van de beroepsinstantie geen enkel algemeen belang bij de openbaarmaking van de gevraagde informatie.

Voor de beroepsinstantie is er geen openbaar algemeen belang aanwezig in casu voor de openbaarmaking van het door verzoeker opgevraagde document en een dergelijk algemeen openbaar belang wordt evenmin aannemelijk gemaakt in het openbaarheidsverzoek of beroepschrift door verzoeker.

Na billijke afweging van ieders belangen, komt de beroepsinstantie, gelet op wat hiervoor werd uiteengezet, dan ook tot de conclusie dat het door verzoeker ingediende openbaarheidsverzoek moet worden afgewezen in toepassing van artikel II.35, 4° van het Bestuursdecreet.

Voorts is de beroepsinstantie ook van oordeel dat, met betrekking tot het betrokken bestuursdocument dat in casu werd opgevraagd, de weigeringsgrond van artikel II.35, 5° van het Bestuursdecreet (vertrouwelijk karakter van handelingen van een overheidsinstantie, noodzakelijk voor de politieke besluitvorming) hierop van toepassing is. Het vermelde artikel bepaalt dat de aanvraag tot openbaarmaking afgewezen wordt indien het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen het vertrouwelijk karakter van de handelingen van een overheidsinstantie als die vertrouwelijkheid noodzakelijk is voor de uitoefening van de administratieve handhaving, een audit die in uitvoering is of de politieke besluitvorming.

De memorie van toelichting bij het Bestuursdecreet zegt hierover het volgende. Naast het geheim van de beraadslagingen van de Vlaamse Regering en andere overheden, waarvoor een uitzonderingsgrond is voorzien in artikel II.34, 3°, van dit decreet, kan het noodzakelijk zijn ook andere informatie te beschermen die met de politieke beraadslaging heeft te maken. Hierbij wordt dan onder meer bedoeld de besprekingen tussen bestuurspartners die geen formele beraadslagingen zijn, de adviezen van kabinetsleden aan hun minister, burgemeester enzovoort in het kader van politieke afwegingen of beraadslagingen. Het begrip politieke beraadslagingen dient evenwel strikt te worden geïnterpreteerd. Een dossier dat zich bevindt op een kabinet, bijvoorbeeld met het oog op een beslissing van een minister, gedeputeerde, burgemeester of schep, dient beschouwd als een bestuursdocument dat voor openbaarmaking in aanmerking komt. Het behoort niet tot de informatie die strikt genomen met de politieke beraadslaging heeft te maken. Het document opgemaakt door een (kabinets)medewerker daarentegen, met het oog op het adviseren tot het nemen van een beslissing en waarin diverse politieke, maatschappelijke, economische, financiële belangen worden afgewogen dient niet openbaar gemaakt te worden. Zo niet wordt de politieke besluitvorming onmogelijk.

Het in casu opgevraagde document betreft een intern kabinetsdocument, opgesteld door een raadgever van de bevoegde minister, in een politiek gevoelig dossier, waarbij de minister wordt geadviseerd met betrekking tot het nemen van een beslissing over de werkingssubsidies sociaal-cultureel werk voor de beleidsperiode 2026-2030. De Beroepsinstantie is van oordeel dat dit interne kabinetsdocument effectief dient te worden beschouwd als een document dat werd opgesteld met het oog op het adviseren van de bevoegde minister tot het nemen van een politieke beslissing.

Het belang van de uitzonderingsgrond van artikel II.35, 5° van het Bestuursdecreet (politieke besluitvorming) dient tot slot nog te worden afgewogen tegenover het openbaar belang dat met de openbaarmaking van een bestuursdocument is gediend. Het gaat hierbij om een met de openbaarmaking gediend openbaar belang. Dit betekent dus niet dat de private belangen van de aanvrager moeten afgewogen worden tegenover het belang dat met de uitzondering beschermd worden. Het gaat om het belang van de gemeenschap: de openbare orde, de veiligheid van de bevolking, grote maatschappelijke issues, globale bescherming van het leefmilieu enzovoort. De beroepsinstantie ziet niet in op welke manier in casu het openbaar belang dat met de openbaarmaking van de gevraagde informatie zou gediend zijn, zou primeren op de bescherming van het belang dat beschermd wordt door artikel II.35, 5° van het Bestuursdecreet. Verzoeker geeft in dit verband aan dat de beslissing van de minister in dit dossier ogenschijnlijk de grenzen van wat wettelijk is te buiten gaat en dat dergelijke beslissing dan ook een rechtstreekse aantasting van de rechtsstaat uitmaakt. De beroepsinstantie merkt op dat het in dat verband aan de Raad van State toekomt om de wettigheid van een beslissing van de minister te beoordelen. De vaststelling dat een beslissing naar het oordeel van verzoeker mogelijks onwettig is kan nooit de bovenhand halen in deze concrete belangenafweging, daar nu wordt vastgesteld dat er geen algemeen openbaar belang, zoals hiervoor beschreven, aan de orde is bij de openbaarmaking van het gevraagde document. Het brede publiek heeft naar het oordeel van de beroepsinstantie geen enkel algemeen belang bij de openbaarmaking van de gevraagde informatie.

Voor de beroepsinstantie is er geen openbaar algemeen belang aanwezig in casu voor de openbaarmaking van het door verzoeker opgevraagde document en een dergelijk algemeen openbaar belang wordt evenmin aannemelijk gemaakt in het openbaarheidsverzoek of beroepschrift door verzoeker.

Na kennisname door de beroepsinstantie van het betrokken document en na billijke afweging van ieders belangen, komt de beroepsinstantie, gelet op wat hiervoor werd uiteengezet, dan ook tot de conclusie dat het door verzoeker ingediende openbaarheidsverzoek tevens moet worden afgewezen in toepassing van artikel II.35, 5° van het Bestuursdecreet.

Ten overvloede is de beroepsinstantie ook van oordeel dat het opgevraagde document voldoet aan de omschrijving van het begrip 'interne communicatie' zoals bedoeld in artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet. Gelet op de in artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet vermelde uitzondering op het openbaarheidsprincipe, mogen overheidsinstanties een aanvraag tot openbaarmaking van bestuursdocumenten afwijzen wanneer deze betrekking heeft op interne communicatie, tenzij het belang van de openbaarheid zou primeren.

De memorie van toelichting bij artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet (Parl.St. VI.Parl. 2020-21, nr. 780/1, 90-93) verduidelijkt dat deze uitzondering betrekking heeft op de interne uitwisseling van berichten, communicatie en mailwisseling tussen kabinetten en administratie, en administratie en kabinetten onderling.

Bovendien zijn er bij toepassing van deze uitzonderingsgrond geen beperkingen wat de inhoud van "communicatie" betreft: het kan zowel gaan om persoonlijke beleidsopvattingen als feitelijke informatie of loutere data, zolang die informatie kadert in de voorbereiding van een beslissing of in het zoeken naar een oplossing van een specifiek probleem.

Een effectieve besluitvorming door de overheid veronderstelt dat voorstellen, ideeën of opvattingen over inhoudelijke, procesmatige, organisatorische of politieke aangelegenheden vrij kunnen uitgewisseld worden tussen personeelsleden van de overheid, en dat die uitwisseling ook schriftelijk kan zonder dat die voorstellen, ideeën of opvattingen op verzoek publiek moeten gemaakt worden. Een te rigide openbaarheidsregeling op dit punt heeft het ongewenste effect dat binnen de overheid niet meer vrijelijk van gedachten kan gewisseld worden over een dossier, beleidsproces, advies of ontwerpregelgeving. Dat persoonlijke inzichten van ambtenaren of kabinetsleden bij wijze van spreken de volgende dag in de krant kunnen staan of het onderwerp kunnen zijn van een parlementair debat, heeft tot gevolg dat ze zeer terughoudend worden in hun interne schriftelijke communicatie of notulering, waardoor een vlotte besluitvorming gehinderd wordt. Een zekere mate van 'beleidsintimiteit' en vertrouwelijkheid is noodzakelijk om te komen tot een effectieve besluitvorming.

De doelstelling van deze uitzonderingsgrond is om overheidsinstanties het recht te bieden hun interne raadplegingen en beraadslagingen en voorbereidingen te beschermen als dat noodzakelijk is om hun taken uit te voeren. Het begrip "intern" houdt in dat het gaat om informatie die niet buiten de muren van de overheidsinstantie terechtkomt, in het bijzonder wanneer zij niet is bekendgemaakt aan een derde of niet beschikbaar is gesteld aan het publiek.

Na kennisname door de beroepsinstantie van het opgevraagde document, dient volgens het oordeel van de beroepsinstantie, voor wat betreft het door verzoeker opgevraagde document, in casu tevens een beroep te worden gedaan op de uitzonderingsgrond zoals vermeld in artikel II.33, 3° Bestuursdecreet. Het betreft hier een document, opgesteld binnen het kabinet van de bevoegde Vlaamse minister. Deze informatie dient heel duidelijk als "intern" beschouwd te worden, daar deze informatie niet beschikbaar is voor buitenstaanders en nooit eerder ter beschikking werd gesteld aan het publiek en zij niet buiten de muren van de betrokken instanties (het bevoegde kabinet en het Departement CJM) is terechtgekomen (cfr. arrest HvJ EU, 20 januari 2021, randnummer 43 – C-619/19).

De beroepsinstantie is van mening dat er in casu geen openbaar belang, zoals geduid in de parlementaire voorbereiding, gemoeid is met de openbaarmaking van het betrokken document. De memorie van toelichting stelt immers m.b.t. de belangenafweging het volgende: "De uitzonderingen worden alleen ingeroepen als het belang van de openbaarheid niet primeert. Daarmee wordt bedoeld: een met de openbaarmaking gediend openbaar belang. Deze bepaling betekent dus niet dat de private belangen van de aanvrager moeten afgewogen worden tegenover de belangen die met de uitzonderingen beschermd

worden. Het gaat om het belang van de gemeenschap: de openbare orde, de veiligheid van de bevolking, grote maatschappelijke issues, globale bescherming van het leefmilieu enzovoort.." (Parl.St. VI.Parl. 2017-18, 1656/1, 56).

Verzoeker geeft in dit verband aan dat de beslissing van de minister in dit dossier ogenschijnlijk de grenzen van wat wettelijk is te buiten gaat en dat dergelijke beslissing dan ook een rechtstreekse aantasting van de rechtsstaat uitmaakt. De beroepsinstantie merkt op dat het in dat verband aan de Raad van State toekomt om de wettigheid van een beslissing van de minister te beoordelen. De vaststelling dat een beslissing naar het oordeel van verzoeker mogelijks onwettig is kan nooit de bovenhand halen in deze concrete belangenafweging, daar nu wordt vastgesteld dat er geen algemeen openbaar belang, zoals hiervoor beschreven, aan de orde is bij de openbaarmaking van het gevraagde document. Het brede publiek heeft naar het oordeel van de beroepsinstantie geen enkel algemeen belang bij de openbaarmaking van de gevraagde informatie.

Voor de beroepsinstantie is er geen openbaar algemeen belang aanwezig in casu voor de openbaarmaking van het door verzoeker opgevraagde document en een dergelijk algemeen openbaar belang wordt evenmin aannemelijk gemaakt in het openbaarheidsverzoek of beroepschrift door verzoeker.

Na kennisname door de beroepsinstantie van het betrokken document en na billijke afweging van ieders belangen, komt de beroepsinstantie, gelet op wat hiervoor werd uiteengezet, dan ook tot de conclusie dat het door verzoeker ingediende openbaarheidsverzoek tevens moet worden afgewezen in toepassing van artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet.

Het door beroeper ingestelde beroep moet bijgevolg, gelet op wat hiervoor werd uiteengezet, als **ongegrond** worden beschouwd.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van [REDACTED] d.d. 2 februari 2026 tegen de weigeringsbeslissing van het kabinet van Vlaams minister Gennez d.d. 23 januari 2026 wordt als ontvankelijk doch ongegrond beschouwd.

Brussel, 4 maart 2026

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter